

Bijzondere **BEROEPEN**

In de paardensector zijn nogal wat verschillende beroepen uit te oefenen. Niet elk beroep ligt even voor de hand, zoals zadelpasser, gebitsverzorger, osteopaat en productmanager. Wat doen ze precies en welke opleiding hebben ze hiervoor gevolgd?

Zadelpasser Mariska Soepenber

‘Als kind stond ik er met mijn neus bovenop’

ZADELPASSER, EEN JEUGDDROOM?

“Nee, maar het had altijd al wel mijn interesse. Vanaf mijn vierde rijd ik al pony en als bij ons de zadelmaker kwam, stond ik er met mijn neus bovenop. Ik was werkzaam in de meubelbranche en daar was ik ook al bezig met stoffen. Toen mijn zadelmaker ermee stopte en ik eigenlijk op zoek was naar ander werk, besloot ik mijn creativiteit met de paardenwereld te combineren en het vak van zadelpasser zelf te leren. Ik maakte de switch pas rond mijn veertigste!”

HOE ZAG JE OPLEIDING ERUIT?

“Ik heb de parttime opleiding tot Master Saddle Fitter Consultant (MSFC) gevolgd in Dwingeloo. Het is een driejarige opleiding. Na het eerste jaar ben je zadelpasser, in het tweede jaar leer je over reparaties en het bijvullen van de zadels en na het derde jaar kun je een eigen zadel

ontwikkelen. Het is een opleiding op hbo-niveau en omdat je ook docenten uit Engeland hebt, is een goede kennis van de Engelse taal noodzakelijk. Niet alleen de vaktermen zijn allemaal in het Engels, maar ook de anatomie”, vertelt Soepenber. “Ik heb het derde jaar net niet afgemaakt, dus de titel zadelmaker heb ik helaas nog niet, maar ik verwacht dit wel binnenkort af te ronden. Het was een pittige opleiding, met name de theorie. De praktijk is vooral mooi. Ik heb in het derde jaar stage gelopen in Engeland en Schotland. Dat zijn wel mooie dingen!”

De twee eerste leerjaren deed Mariska in één jaar. “Toen kon ik meteen aan de slag. Anders kun je wel een zadel passen, maar kun je niet zelf de aanpassingen doen.” Als lid van de Vereniging van Zadel- en Tuigdeskundigen volgt Mariska ook de verplichte bijscholingen om bij te blijven in het vakgebied. “Alleen met een di-

ploma kun je lid worden van deze vereniging, een goede ontwikkeling.”

WAT DOE JE DE HELE DAG?

“Je kunt wel zeggen dat ik de hele dag op pad ben. Ik ben niet alleen zadelpasser, maar doe ook reparaties. Bij de ene klant kijk je alleen of een zadel goed ligt, dat is dan een pasconsult inclusief het bijvullen op de plekken waar dat nodig is. Soms verkoop ik ook nieuwe of tweedehands zadels. Op andere dagen krijg ik vooral veel reparaties of spendeer ik een halve dag aan het compleet opnieuw vullen van een zadel. Heel afwisselend dus”, vertelt de enthousiaste zadelpasser uit Twente.

DE IDEALE BAAN?

“Ik ben nu pas 3,5 jaar bezig, ik ben veel te laat begonnen. Het mooiste van mijn werk is dat je een paard ziet verbeteren. Een paard geeft echt aan of hij het fijn vindt of niet, al doet de één dat duidelijker dan de ander.” Als minpuntje noemt Soepenber de rol van sommige eigenaren of ruiters. “Sommigen willen je niet snappen. Dan probeer je bijvoorbeeld uit te leggen wat het gevolg van een scheef zadel voor een paard is, maar dat nemen ze dan niet van je aan met alle gevolgen van dien. Dat is wel een beetje jammer. Maar gelukkig zijn de meeste klanten serieus met hun sport bezig.”

PORTRETTEN-SERIE

PAARDENKRANT-
HORSES.NL
MAGAZINE

JANUARI/FEBRUARI
2017

TEKST:
MARLIEN SMIT

BEELD:
PRIVÉARCHIEVEN,
PAVO-ARCHIEF

30 31

Gebitsverzorgster Paul Versluis

'Ik heb nooit haast en die rust breng je over op een paard'

GEBITSVERZORGER, EEN JEUGDDROOM?

"Nee, dat is puur toeval. Als je mij twintig jaar geleden had gezegd 'je wordt paardengebtsverzorgster' dan had ik hard gelachen! Ik trainde paarden op diverse bedrijven, maar ik kon slecht mijn ei kwijt. Op die professionele paardenbedrijven is een paard toch een nummer en moet hij snel getraind worden, want de volgende staat alweer te wachten. Ik ben een 'Pietje precies' en dan word je daar niet heel gelukkig van."

Versluis raakte bevriend met een gebitsverzorgster en liep een paar keer met hem mee. "Daardoor raakte ik geïnteresseerd. Je werkt met paarden en je kan alles heel precies doen omdat je eigen baas bent. Maar ik wilde wel goed worden opgeleid, er liepen al te veel ongediplomeerde mensen rond."

HOE ZAG JE OPLEIDING ERUIT?

"Ik kreeg de kans om de eerste opleiding tot gebitsverzorgster bij NHB Deurne te volgen. De parttime opleiding duurde toen nog twee jaar. Het eerste jaar was handmatig vijlen met een tussexamen. In het tweede jaar was het vooral mechanisch behandelen en werden we geëxamineerd door een Amerikaan, Duitser en Nederlander. Ik vond het wel een goede opleiding,

maar nadien werd de opleiding vereenvoudigd en was het nog maar anderhalf jaar."

Er bestaat inmiddels ook een beroepsvereniging, de Nederlandse Vereniging Voor Gebitsverzorging bij het Paard (NWGP). "Nu mag iedereen zich nog aanmelden, maar we proberen tot een certificering te komen", vertelt Versluis. "Daarbij moet iedereen een theorie-examen en een praktijkexamen doen, maar dat loopt nog niet heel hard. Er zijn er pas een paar gecertificeerd, ik moet ook mijn theorie nog halen."

Tot zijn verbazing wordt Versluis bijna nooit gevraagd naar zijn opleiding. "Klanten zijn heel mondig, zeker in de paardenwereld, maar ik krijg altijd maar twee vragen: 'wat kost het en wanneer kun je?' Heel vreemd eigenlijk."

WAT DOE JE DE HELE DAG?

"Ik plan een uur per paard, dat heb je gemiddeld genomen wel nodig voor het uitvoeren van een controle en het uitbalanceren en corrigeren van het gebit. Ik laat mijn klanten ook meekijken en meevoelen en leg ze graag wat uit. Ik heb nooit haast en die rust breng je over op een paard", legt de gebitsverzorgster uit.

"Bepaalde handelingen mag een dierenarts wel doen en ik als gebitsverzorgster niet, zoals het sederen van een paard. Daar heb ik wel oplossingen

voor, ik werk samen met dierenartsen. Zo neem ik soms een gepensioneerd dierenarts mee, werk ik op een kliniek en ook onderweg heb ik goede contacten met dierenartsen die indien nodig komen sederen. Tegenwoordig bestaat er een goedwerkende Dormosedan gel, dat is een goed alternatief waar ik me ook vaak mee kan redden."

DE IDEALE BAAN?

"Het werken met paarden is een droom voor velen. Bovendien kan ik meewerken aan een stukje welzijn voor het paard. Maar ook het sociale aspect van mijn baan, zowel naar de paarden als de klanten, is mooi."

Er zijn zoals bij ieder vak ook mindere kanten: "Ik werd laatst bij een pony geroepen die broodmager was door zijn slechte gebit. Ik ben geen pennymeisje, maar dat doet me echt pijn." Als ander minder leuk aspect noemt Versluis de soms ongeïnteresseerde eigenaar. "Sommige mensen schakelen een gebitsverzorgster in voor de omgeving. Ze staan niet open voor een stuk uitleg en staan continu met hun mobieltje in hun hand en zijn daardoor afgeleid. Dat is mijn grootste ergernis." Van één ding heeft Versluis een beetje spijt: "Ik ben pas op mijn 37e met dit vak begonnen. Als ik mijn leven nog eens over mag doen, dan begin ik op jongere leeftijd."

Osteopaat Heleen Slebos

‘Een uit de hand gelopen hobby’

OSTEOPAAT VOOR PAARDEN, EEN JEUGDDROOM?

“Nee, beslist geen jeugdroom, per ongeluk is het mijn beroep geworden. In het jaar dat ik mijn diploma als humaan fysiotherapeut behaalde, ging de opleiding dierfysiotherapie van start. Dat leek me wel handig voor het geval mijn eigen paarden wat zouden hebben. Dat was de reden waarom ik eraan begonnen ben.” Slebos behaalde twee jaar later haar diploma dierfysiotherapie. “Ik merkte binnen de dierfysiotherapie dat ik niet alles even goed kon behandelen als ik zou willen. Op dat moment had ik al weleens advertenties over de opleiding osteopathie gezien van ICREO (International College for Research on Equine Osteopathy). Na twee jaar twijfelen dacht ik ‘ik ga het gewoon doen’, want ik wil de paarden beter kunnen helpen.”

HOE ZAG JE OPLEIDING ERUIT?

“Het was best een pittige opleiding, ik moest drie jaar flink aan de bak. Een medische vooropleiding is vereist, dus ik zat in de klas met vooral dierenartsen en (dier)fysiotherapeuten. De parttime opleiding nam iedere zes weken een weekend in beslag en de praktijk oefenden we op de manegepaarden van de cursuslocatie. De

opleiding werd afgesloten met het schrijven en verdedigen van een scriptie, daar zag ik erg tegenop. Voor veel mensen bleek dat ook een struikelblok te zijn.”

Slebos heeft geen spijt: “Osteopathie is een mooi, maar ingewikkeld vak. Je moet de anatomie echt heel goed kennen, veel beter nog dan als fysiotherapeut. Het gaat heel diep en je moet overal relaties leggen. In 2005 behaalde ik mijn diploma en was ik de eerste gediplomeerde osteopaat in Noord-Holland. Dat bleek een gat in de markt te zijn. Voordat ik het wist, ben ik met het behandelen van mensen gestopt en fulltime de paarden ingegaan.”

WAT DOE JE DE HELE DAG?

“Misschien moet ik eerst even uitleggen wat een osteopaat doet. Een (paarden)lichaam bestaat uit diverse systemen die goed op elkaar afgestemd moeten zijn. Het evenwicht kan verstoord raken door bijvoorbeeld een val, stress of een slecht passend zadel. Een gezond lichaam dat in evenwicht is herstelt zichzelf, maar soms heeft het lichaam hierbij hulp nodig en kan een osteopaat uitkomst bieden. Ik onderzoek een paard eerst uitvoerig en als ik een probleem tegenkom, probeer ik dat te behandelen. Dit doe ik

gewoon met mijn handen, vaak aangevuld met technieken vanuit de fysiotherapie, zoals dry needling, medical taping of laser. Er komen dus geen hamers aan te pas”, legt Slebos uit.

“Paarden kunnen naar mijn praktijk thuis komen of ik bezoek ze op hun eigen stal. Per dag behandel ik ongeveer zes paarden. Met de behandeling van een paard ben ik een uur tot vijf kwartier bezig.”

DE IDEALE BAAN?

“Het mooie van mijn vak is dat door mijn hulp menig paard weer beter in zijn vel gaat zitten. Je ziet soms spectaculaire veranderingen en vaak heb je in één behandeling al zoveel verholpen! Een enkele keer is een herhaling na een aantal maanden nodig. Er zijn ook klanten die preventief hun paard jaarlijks laten nakijken. Maar het is niet zoals in de dierfysiotherapie, waarbij je vaak meerdere keren moet terugkomen voor hetzelfde probleem. Soms is het ook een zoekplaatje en dat is dan wel de moeilijkere kant.”

Slebos betreurt het wel dat osteopathie geen beschermd beroep is. “Iedereen mag zichzelf osteopaat noemen. In mijn eerste jaar aan de opleiding zaten zo’n 25 man, van wie er twaalf een diploma hebben gehaald. Maar die andere dertien zijn wel gewoon aan het werk gegaan, dat vind ik wel vervelend. Op de website van ICREO staat een groot deel van gediplomeerde osteopaten vermeld”, vertelt ze.

“In mijn volgende leven word ik zeker weer osteopaat! Bovendien is het handig voor mijn eigen wedstrijdpaarden! Dat was het oorspronkelijke idee achter de opleidingen, en dat heeft zich in de praktijk ook bewezen.”

‘Je moet de
ANATOMIE echt
heel goed kennen’

Productmanager Rob Krabbenborg

'De beste move die ik ooit gemaakt heb'

PRODUCTMANAGER PAARDEN-VOER, EEN JEUGDDROOM?

"Mijn grote droom was dierenarts worden, maar ik werd uitgeloot voor die studie. Dan moet je een alternatieve studie gaan zoeken en dat werd de Landbouw Universiteit in Wageningen. Daar heb ik de richting veeteelt gedaan en toen ik daar eenmaal mee bezig was, wilde ik helemaal geen diergeneeskunde meer doen!"

HOE ZAG JE OPLEIDING ERUIT?

"In Wageningen heb ik een dubbele opleiding gedaan, het ene vak was veevoeding (veehouderij) en het ander agrarische bedrijfseconomie. Daarna ben ik nog een jaar naar Amerika geweest om aan de Minnesota University een extra diploma te behalen."

In 1989 studeerde Krabbenborg af, maakte 'de kop los' in militaire dienst en ging op zoek naar een baan. "Ik dacht 'ik ga iets doen wat met veevoeding te maken heeft' en kwam bij Hendrix' Voeders terecht. Daar hield ik me bezig met de voeding voor landbouwhuisdieren, zoals het varken en de koe. Maar het werken in de varkenshouderij begon me na verloop van tijd tegen te staan. Ik heb zelf altijd paardensport als hobby gehad, dus toen zo'n vijftien jaar geleden bij Pavo een plekje vrijkwam, leek me dat wel

heel leuk. De beste move die ik ooit gemaakt heb."

WAT DOE JE DE HELE DAG?

"Ik ben met een duur woord 'productmanager' en moet vooral goed luisteren naar de wensen van de klanten. Welke problemen hebben ze, welke oplossingen kunnen we daarvoor verzinnen, maar ook hoe onderscheiden we ons in de markt en waar kunnen we geld mee verdienen? Die koppeling is geweldig leuk."

Het eerste product dat Krabbenborg verzong, is de vitamine/mineralenkoek voor paarden die geen krachtvoer krijgen. "Dat is nog steeds een kraker. Maar ook de kartonnen Big Box heb ik bedacht als opslagoplossing voor mensen met zo'n tien tot vijftien paarden, waar zakgoed en silovoer niet volstonden."

Ook probeert Krabbenborg bij te blijven met alle ontwikkelingen in de wereld van het paardenvoer. "Als een stofzuiger halen we alle nieuwtjes ons bedrijf binnen. Ik houd me ook bezig met de bewaking van de kwaliteit van onze producten, en dan heb je wekelijks ook wel zaken waar je achteraan moet gaan. Ook de contacten met de buitenwereld onderhoud ik; met de pers, klanten, onze dealers, de informatie op onze website, noem maar op."

Krabbenborg bezoekt zelf twee à drie keer per jaar de topklanten. "Ik vind het erg leuk en leerzaam om bij hen langs te gaan. Mensen als Ijsbrand Chardon, Michael Jung, Marcus Ehning en Paul Schockemöhle duwen je met hun manier van denken het meest vooruit."

DE IDEALE BAAN?

"Ik werk nu bij het mooiste bedrijf van Nederland en ga daar nooit meer weg! Ik heb een prachtige baan; je verneemt een behoefte, je loopt er mee rond in je kop, je zoekt er een oplossing voor en dan opeens denk je 'dat gaat het worden'. En als je daar dan een succes van weet te maken, dat is het mooiste wat er is. Maar ik draai ook graag mee in onze stand op grote evenementen, omdat je daar rechtstreeks van de klanten de feedback en mooie verhalen hoort. Daar krijg ik soms kippenvol van."

Gevraagd naar een mindere kant moet Krabbenborg even nadenken: "Als ergens iets misgaat in het hele logistieke proces, bijvoorbeeld omdat er een grondstof niet geleverd wordt, dan kan dat enorme gevolgen hebben voor de hele keten en kan het gebeuren dat een product niet meer leverbaar is. De hoeveelheid klachten die dat tot gevolg heeft, daar word ik weleens niet goed van, we werken nu eenmaal met natuurproducten!" ■